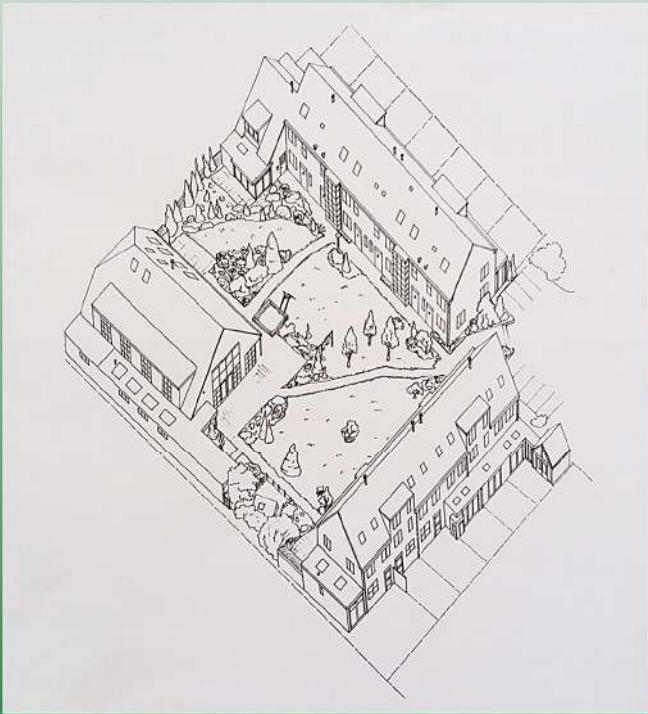

De Bondgenoot

Nieuwsbrief winter 2017

COLOFON

In het hartje van Barneveld, gelegen in de Gelderse Vallei, bevindt zich een woonerf, bestaande uit negen eengezinswoningen en twaalf appartementen. In het midden daarvan ligt een grote tuin en in een van de hoeken staat een groot gemeenschappelijk huis, het Grote Huis. Dit woonerf behoort 30 jaar toe aan leef-, woon- en werkgemeenschap De Bondgenoot, een plek waar 25 volwassenen en 2 kinderen wonen. De eengezinswoningen worden bewoond door echtparen/stellen met of zonder kinderen. De appartementen zijn voor 14 mensen die op De Bondgenoot een eigen stekje krijgen en van daaruit uitgenodigd worden om aan de leefgemeenschap deel te nemen.

Het gaat om mensen die vastgelopen zijn in hun leven of vereenzaamd en op zoek zijn naar een nieuwe start en zingeving in sociaal verband. In de afgelopen 30 jaar hebben vele mensen op deze wijze van de leefgemeenschap De Bondgenoot gebruik gemaakt. De Bondgenoot is tevens een gastvriendelijk huis waarin regelmatig belangstellenden gastvrij ontvangen worden.

 info@bondgenoot.nl

 www.bondgenoot.nl

 06-44 98 25 35

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	4
Interview met Elisabeth Riphagen	6
Frans Timmermans vertelt	7
Renovaties op de Bondgenoot	9
Filmavonden	10
De eetclub	12
Literair Café Barneveld	13
Op retraite	16
Tennislessen	18
Creatief met porselein	19
Gerrit Riphagen vertelt	20
Ditjes en datjes	22
Gedicht Jeroen	25
Nog wat mooie foto's	27

Het Grote Huis, een plek voor mooie ontmoetingen...

HET WONDER IN EN ROND DE BONDGENOOT IN 2017

Eind oktober hebben we ons 30-jarig jubileum gevierd. We zijn met *alle* bewoners (voor het eerst in de geschiedenis) naar een mooi resort gegaan om daar anderhalve dag met elkaar op te trekken; om te spelen, te eten, drinken en slapen, en veel te praten. We hadden vier sessies van twee uur, waarin we over het leven, jezelf, de ander en God gepraat hebben; vier werelden die met elkaar één groot wonder vormen. Het was heel gewaagd om zo diep en wijd over onszelf en het leven te communiceren, en elkaar zo intens te ontmoeten. Ik moest vertrouwen op een visioen dat mij voor ogen stond om dat gesprek aan te gaan, maar het heeft goed uitgewerkt. We leven nu in een wonderlijk diepe harmonie met elkaar.

Op De Bondgenoot leven we elke dag met het wonder van Elisabeth; een vrouw die ons aller harten gestolen heeft. Zij kreeg een paar jaar geleden een gevaarlijke en ongeneeslijke vorm van kanker. Eind vorig jaar leek haar levensvlam uit te doven. Maar door een nieuw spiritueel inzicht, verbonden met een gedicht dat ik voor haar geschreven had, stapte zij uit haar bed, en nu is zij – een medisch wonder – nog steeds in ons midden. Dat niet alleen. Zij is mooier, helderder en spiritueler dan ooit. Zoals zij nu is, is het een heerlijk iets haar mee te maken. In haar aanwezigheid zien we allemaal hoezeer een hemelse Geest de ziel van een mens mooi kan maken, en hoezeer een mens daardoor sterk in het leven kan staan; zozeer dat heftige ziekte en ongemak een bijrol gaan spelen. De Bondgenoot maakt ons wijze mensen. We zien en verstaan vele levens om ons heen. Daardoor gaan we groter en royaler leven.

Wij danken jullie, al onze Bondgenoot-vriend(inn)en, voor jullie support en aanwezigheid. We wensen jullie een vredevolle Kerst en een positief Nieuw Jaar toe!

Stephen Boonzaaijer

INTERVIEW MET ELISABETH

Elisabeth, je bent er nog! Dat is een wonder! Vorig jaar op 6 december dachten we als Bondgenoten dat jouw laatste dagen aangebroken waren. Veel mensen vragen zich af: hoe kan dit? Wat is er gebeurd dat jij nog steeds in ons midden bent?

Op het moment dat ik afscheid moest nemen van het leven (begin januari 2017) kwam Stephen Boonzaaijer bij me binnen. Hij had een gedicht voor mij geschreven en vroeg of hij het hardop mocht voorlezen. Ik weet nog dat ik verkrampd van pijn en ellende in mijn bed lag. Tijdens het voorlezen gebeurde er iets vreemds: ik voelde mij steeds meer opgelicht worden. Zijn woorden grepen mij aan: 'Je bent welkom bij God. Hij wacht en glimlacht naar je. Je mag een hemeling zijn op aarde'. Ik zal dat moment nooit vergeten. Het leek alsof ik van mijn bed werd getild. Met zijn woorden streelde God mij liefdevol. Aan het eind van het gedicht hilde ik van blijdschap. Ik voelde me een mooie bloem die nog helemaal niet doodging. Ik mocht op deze aarde verder leven als een Hemeling. Vanaf dat moment ben ik draagster van een groot wonder dat zich ondanks de uitzaaiingen - steeds dieper in mijn leven heeft genesteld. In plaats van angst voor de kanker ben ik vrij en sterk.

Elisabeth Riphagen

De dag na het gedicht trok ik mijn kleren aan en begon te lopen en te leven als vanouds. Niemand die hier iets van begreep; zelfs de artsen niet.

We zijn een jaar verder! Ongelooflijk. Hoe kijk jij op dit afgelopen jaar terug?

Het voelt als een extra bonustijd. Een tijd die mij 'om niet' is gegeven. De uitgezaaide kanker zit in mijn hoofd en onderin mijn rugwervels, maar ik heb van Stephen een hoge kunst geleerd: regelmatig ga ik in gesprek met de goede cellen; die mogen de onderdrukkers weerstaan. Volgens mij gebeurt dat ook. De liefde is sterker dan angst en pijn, en het leven is sterker dan de dood. Ik heb in mijn leven niet zoveel geleerd als in het afgelopen jaar. Ik ben anders tegen het leven aan gaan kijken, anders tegen de wereld, en anders naar mezelf. De mensen zeggen dat ik een schoonheid in me draag, die ze nooit eerder bij mij hebben gezien en ik voel dat zelf ook. Eenzaamheid en angst zijn verdwenen en een hemelse vrede is er in voor de plaats gekomen.

En De Bondgenoot?

Ik ben een geweldige bofkont. Ik woon op de beste plek ter wereld: De Bondgenoot, waar iedereen als een vriend(in) om mij heen staat. Iedere dag komt Stephen als spirituele leidsman met mij praten, want het broze mooie leven raak ik ook weer snel kwijt. Gerrit is een geweldig maatje voor me, een homeopaat ondersteunt mij als een ware vriendin en ik heb een huisarts die mij dagelijks appt en één keer per week bezoekt. Hij is creatief in het zoeken naar mogelijkheden om thuis te blijven, zodat ik niet voor behandelingen naar het ziekenhuis hoef. Hij zegt dat ik een vrouw ben van een andere planeet. Ook de verpleegkundigen helpen mij zoveel als nodig is.

Hoe speelt dit wonder in op je dagelijks leven?

Mijn leven is niet meer gewoon, maar bijzonder geworden. Iedere dag sta ik met een geheim op. Het geheim en het verlangen om

een mens te zijn die dicht bij God leeft. Het gedicht van Stephen heb ik uit mijn hoofd geleerd en als er moeilijke momenten zijn (en die zijn er genoeg) dan tillen zijn woorden mij boven de misère uit.

Bestaat dit wonder echt?

Kijk maar naar mij. Ik had geen kans meer en kwam in de laatste fase terecht. Iemand zei: 'Het lijkt wel een bijbels verhaal.' Dat is het ook. Ik ben via Stephen door God aangeraakt en voel dat deze aanraking zich wortelt in mijn bestaan. Het leven op De Bondgenoot is te midden van alle hectiek een wonderschoon leven. Een Bondgenoot zei: 'We sleuren je weer opnieuw door oud en nieuw heen.' Heerlijk, dat alle Bondgenoten met z'n allen in dit wonder geloven!

Dankjewel, Elisabeth!

EEN OASE IN DE GELDERSE VALLEI

Frans Timmermans, een dierbare Bondgenootvriend, vertelt...

Wanneer ben ik voor het eerst in de Bondgenoot geweest? Dat weet ik eigenlijk niet meer... Mijn eerste contact was een zangrecital van Maria Boonzaaijer (1989) dat veel indruk op me maakte. Later kwam ze ook zingen in de religieuze gemeenschap waar ik deel van uitmaak: we woonden toen nog op het Kasteel in Gemert. En omdat het een wat idyllische, rustige plek was hebben een aantal bewoners van de Bondgenoot er een keer een paar dagen van bezinning doorgebracht. Daar heb ik Gerrit en Elisabeth

leren kennen. Stephen heeft twee keer in onze community het Paasepos voorgedragen. Het waren dus steeds inspirerende ontmoetingen die een vriendschap hebben geschapen die blijvend was. En de eerste keer dat ik de Bondgenoot bezocht is alweer zowat tien jaar geleden. Ik mocht een aantal keren voorgaan in de Oecumenische Streekgemeente (OSG), en ben dat blijven doen tot nu toe. En ik voel me er nu zelf ook deel van.

Waarom ik me er zo thuis voel? Zo vaak kom ik er ook weer niet... Het is omdat ik me in de gemeenschap voel opgenomen. Het voelt als een familie van mensen die allemaal op elkaar betrokken zijn. En ik voel me ook een deel daarvan. De OSG is geen traditionele kerkgemeente of parochie. Er heerst een verbondenheid in vriendschap en vertrouwen, ieder mag er zichzelf zijn en kan er op verhaal komen in het samenzijn. En die vriendschap en dat vertrouwen hebben een heldere bron: een geestelijke bezieling die in de loop van nu alweer dertig jaar een vertrouwde bedding heeft gekregen onder de leiding van

Stephen. Er zijn markante mensen die de gemeenschap dragen; er zijn er helemaal voor inzetten. Het is geen knusse club maar een avontuur dat samen wordt beleefd.

En gezinnen met kinderen brengen leven in de brouwerij. Lief en leed wordt er gedeeld en samen gedragen. Je vindt er een hoop talent: poëzie, muziek, inspirerende liederen, schilderkunst. Ik vind het heerlijk om er ook bij te mogen horen en een beetje in dat warme bad mee te mogen zwemmen.

Bedankt!

Frans Timmermans

RENOVATIES OP DE BONDGENOOT

Interview met Bas-Jan, door Maartje

Onze woningen bestaan inmiddels al dertig jaar. Niet zo vreemd dus dat we de laatste jaren flink aan het klussen en renoveren zijn. We zijn blij dat we hierin veel zelf kunnen doen. Bondgenoot Bas-Jan is erg handig en heeft veel kluservaring. Hij speelt al jaren een grote rol tijdens deze projecten.

Bas-Jan, wat wordt er momenteel gerenoveerd?

Op dit moment is de aannemer bezig om gezinswoning nr. 20 om te bouwen naar twee appartementen. Zodra de aannemer klaar is, gaan wij aan de slag om alles af te werken. Dit houdt in dat we een nieuwe keuken plaatsen, de badkamer installeren, vloeren leggen en schilderwerk uitvoeren. Het liefste ben ik bezig met het in elkaar zetten of installeren van de badkamer en keuken.

Hoe ervaar je het klussen samen met andere Bondgenoten?

Leuk! Het is een mooie invulling van de dag en ik heb het al veel gedaan. Ik werk graag samen met Douwe, Stephen en Bertus en de anderen die hebben geholpen. Daarnaast is het mooi dat er weer plekken vrij komen en dat De Bondgenoot weer verder kan. Het voelt goed om daaraan bij te dragen.

En hoe is het met je?

Ik ben blij dat ik m'n eigen huis heb, waar ik ook zelf aan heb gebouwd (*Bas-Jan woont ook in een oud-gezinswoning dat is verbouwd tot twee appartementen*). Ik woon met veel plezier op De Bondgenoot en ook het tennissen dat we met een groepje doen, vind ik erg leuk!

De uitbouw op de Bondgenoot 20

FILMAVONDEN

Er is een nieuwe traditie ontstaan op De Bondgenoot: de filmavonden. Begonnen als een mooi initiatief van Margreet en Stefan, op dinsdagavonden, in het Grote Huis; tegenwoordig georganiseerd door onze immer actieve Liesbeth.

Op zondagavond komt een groepje enthousiastelingen bij elkaar om een goede film te zien, en er (meestal) daarna samen over te praten. Dat laatste is minstens zo'n waardevolle ervaring: gevoelens en meningen uitwisselen, want goede films zetten je aan het denken, halen je uit je eigen kleine bestaan en verbreden je blik op de wereld(geschiedenis). Bovendien schept deze kijkervaring weer een band en maakt het ons scherper bewust van de contrast met de wereld waarin wij leven.

We hebben via Netflix (wat een uitvinding!) toegang tot de beste producties. Ik doe een greep uit de films die we reeds in onze huisbioscoop gezien hebben en die ons bij blijven. Zoals de aangrijpende serie over de Tweede Wereldoorlog: 'Unsere Mütter, unsere Väter'. Uit 1962 (een echte classic dus): 'To kill a mockingbird'.

Een film naar aanleiding van de roman van Harper Lee, over de advocaat Finch die in Alabama ten tijde van de Grote Depressie een zwarte man verdedigt die ten onrechte wordt beschuldigd van verkrachting. In november zagen we Agora, een historisch drama over de Griekse filosofe en wiskundige Hypatia. De film geeft een ontnuchterende blik op de enorme strijd in de vierde eeuw tussen het vroege christendom, het jodendom en de Griekse godsdienst. En wat hebben we genoten van het fantastische acteertalent in de Engelse serie The Crown. We verheugen ons al op het nieuwe seizoen.

De filmavonden zijn voor De Bondgenoot een culturele aanwinst van formaat!

Maria

EETCLUB OP DE BONDGENOOT

Een aantal keren in de week wordt er door een groepje gezamenlijk gekookt in het Grote Huis van De Bondgenoot. Het is vaak een gezellige drukte, bondgenoten die binnendruppelen en met elkaar aan de slag gaan om weer een heerlijke en soms originele maaltijd op tafel te zetten.

Zo ook op de woensdagavond. Met ons zevenen komen we samen om de maaltijd te vieren. *Vieren*, dat is de insteek van de eetclub! Na een dag waarop de één buitenshuis heeft gewerkt, de ander op de Bondgenoot geweest is, ontmoeten we elkaar weer. In de keuken van het Grote Huis verzamelt zich rond kwart over vijf al een groepje. Margriet komt net terug van de supermark. In haar fietstas zit een aantal leuke aanbiedingen die ze voor de maaltijd heeft weten te scoren. Ook Peter komt naar De Bondgenoot gefietst voor de woensdagavond-groep; vanuit zijn werk, als chauffeur van mensen met een beperking. En dan komt Jeroen de keuken binnen, met een twinkeling in zijn ogen. Hij heeft zich deze middag toegelegd op een mooi kunstwerk.

Peter, Margriet, Theo, Emma, en Stefan aan een heerlijk diner...

Tijdens de maaltijd worden allerlei boeiende verhalen gedeeld. Hierbij is er ruimte voor een ieder; voor iets moeilijks wat je hebt meegemaakt, maar ook voor plezier en vreugde. Zo vertelt Emma over een mooie fietstocht samen met Liesbeth. Theo, die sinds kort op De Bondgenoot woont, is nog maar net terug van zijn werk als huisschilder. Hij schuift gauw aan tafel. Stefan is ook nog maar net klaar met werken. Met zijn spontaniteit en humor brengt hij ons allemaal in een vrolijke stemming.

Het goede leven vieren - niet als een mens in je eentje, maar samen - maakt het leven mooi. Ook in de eetclub zoeken we dat met elkaar op. Een moment op De Bondgenoot waarin ik de vriendschap ervaar.

Margreet de Bree

LITERAIR CAFÉ IN BARNEVELD

Op donderdagavond, 2 november jongsleden togen wij met een flinke groep bondgenoten naar het Literair Café. Deze bijeenkomst vond plaats in onze openbare bibliotheek, gebouwd achter de Amsterdamse School-façade van ons vroegere concertgebouw. Dat klinkt al aardig cultureel!

En ja, ons dorp heeft nog heel wat interessante zaken, die menigeen niet zou verwachten. Het is niet alleen 'kippendorp' en 'biblebelt'. Er is een mooi museum en een prachtig theater. Er gebeurt hier wel het een en ander op het gebied van kunst!

*Groepsfoto van het Literair Café Barneveld
(© Bram van den Heuvel)*

Zo ook deze avond.
Er was een mooi literair programma met daar tussendoor nog een aantal leuke verrassingen. Maria Boonzaaijer leidde haar nieuwe boek "Hunkering" in en las er een aantal passages uit voor. Mij viel haar fraaie taalgebruik op. Ze kan boeiend vertellen!

Marcel en Maria

In het boek ontwikkelt zich een intieme verhouding tussen een pas gescheiden vrouw en een oudere Portugees.

Na haar literaire aandeel liet Maria ons ook nog genieten van de Portugese fado Lagrima, begeleid door de gitarist Marcel Tiemensma.

Vervolgens luisterden we naar schrijver en cultureel antropoloog Jacob Vossestein, bewoner van het Huis aan de Amstel in Amsterdam (waar het verhaal van Maria zich afspeelt). Zijn boekje "Pas op! Nederlanders!" beschrijft hoe buitenlanders naar Nederlanders kijken. Wij hebben zo onze eigen gewoontes. En wij hebben zo onze ideeën over buitenlanders...!

Dan is Dieta Malenstein aan de beurt. Zij vertelt op een geheel eigen manier het verhaal van Jan van Schaffelaar voor onze jongeren in "Kogels door de kerktoren". Vervolgens hield ze aan de hand van een aantal voorwerpen een quiz over de geschiedenis van Barneveld. Daarover schreef zij een geschiedenisboek voor kinderen, met mooie illustraties.

Voor de pauze speelde Marcel Tiemensma met hart en ziel nog Zuid-Amerikaanse muziek.

Vervolgens lazen Mark Doornaert (België) en Rolf van Reest voor uit hun roman "De Erfgenaam". Zij schreven het boek samen, reagerend op elkaar in 'neo-literaire stijl' over eigen moeilijke ervaringen in hun jonge leven. Fel en snel, overdonderd door woorden!

In de pauze werden ons loten verkocht voor een schilderij van Manuel Boonzaaijer met de titel "Hunkering": een portret van een meisje dat haar blik naar binnen keert.

De medewerkster van de bibliotheek, die ons van koffie en een drankje voorzag, won het schilderij en nam het verwonderd en gelukkig in ontvangst.

Het was een mooie avond in een goed gevulde zaal!

Jan Scheijgrond

*Manuel overhandigt zijn schilderij aan de winnares.
(© Bram van den Heuvel)*

RETRAITE BONDGENOOT

Herfst 2017. De Bondgenoot bestaat dertig jaar! In november 1987 kwamen de eerste gezinnen wonen in onze leefgemeenschap. Wat is er sinds die tijd veel gebeurd; hoeveel is er veranderd! Nog steeds – en steeds meer – is De Bondgenoot een plek van warme vriendschap, waar we een tegenbeeld willen vormen voor de relationele armoede die je vaak zo pijnlijk aantreft in deze maatschappij.

Aankomst op het Landgoed 'de Schele Berg' te Lunteren

Om ons te bezinnen en feest te vieren trokken we eind oktober een weekendje naar een prachtig landgoed: De Scheleberg, in Lunteren, waar we een feestelijke retraite hielden. Een unieke gebeurtenis! In alle voorgaande jaren waren de retraites voorbehouden aan de toenmalige 'kleine kring' en later aan het bestuur van de Stichting. Maar nu gingen alle tweeëntwintig volwassen bondgenoten mee.

In de bovenzaal van het restaurant hielden we diepgaande kringgesprekken - door onze inspirator Stephen geleid - over het wonder van het bestaan, van het heelal, van jezelf, van de ander en van God. Stephen nam ons mee in het visioen van een steeds transparanter relationeel leven waarin je kunt uitstijgen boven je eigen ik en ruimte maakt voor de ander/de Ander, zodat je leven

groot wordt. Daarin cijfer je jezelf niet weg, maar ontvang je juist een verrijkt leven. Het Bondgenootleven gaat nooit ten koste van jezelf; het verbreedt je mensvisie en verdiept je leefwereld. In De Bondgenoot worden ontmoeting en communicatie tot levenskunst verheven.

Tussen de middag lunchten we in het restaurant en tijdens de pauze was er tijd voor wandelen in de bossen, volleyballen en relaxen. We hadden drie luxe bungalows gehuurd, gezellig dicht bij elkaar. In één daarvan verzamelden we ons 's avonds waar we genoten van elkaars kookkunst. Na de maaltijd deed iedereen enthousiast mee aan een gezelschapsspel.

Hoe goed is het als mensen samenwonen! Stephen begon de volgende dag met een terugblik en zette De Bondgenoot in een historisch perspectief. Hij vertelde over de allereerste samenlevingsvormen en stadsculturen. De stad Jericho bijvoorbeeld was 7000 jaar oud! Daarmee vergeleken komt De Bondgenoot net kijken, maar ook zij heeft een speciale cultuur ontwikkeld, waar we trots op mogen zijn.

We sloten dit fantastische weekend af met een feestelijke lunch in het Grote Huis van De Bondgenoot.

Maria

TENNISLES

Het sportvirus heeft toegeslagen op de Bondgenoot! Nadat er acht Bondgenoten zomerlid waren geweest bij tennisvereniging 'De Harremaat' in Voorthuizen, hebben vier van hen besloten door te gaan met een winterlidmaatschap met daarbij tien tennislessen. Basjan, Douwe, Maartje en Liesbeth hebben er inmiddels zeven lessen opzitten en zijn erg enthousiast. Jordi, de jonge tennisleraar, doet het geweldig. Er wordt veel geleerd op een heel speelse manier. De plannen zijn om ook volgend jaar door te gaan met deze fijne sport, die vele voordelen biedt. Je bent lekker buiten, je trekt als Bondgenoten weer anders met elkaar op, je ontmoet andere mensen en het bewegen is goed voor lijf en geest!

Liesbeth

*Erna, Wannas en
Maartje in actie*

*Maartje, Liesbeth,
Jordi, Douwe en Basjan*

WORKSHOP PORSELEIN SCHILDEREN

Regelmatig houden we in het Grote Huis van De Bondgenoot een creatieve workshop. De ene keer is het glas-schilderen, de laatste keer gingen we porselein schilderen. Eenvoudige witte bordjes en bekers uit de kringloop hebben we prachtig kleurrijk versierd met speciale verf. Daarna zetten we het in de oven. De volgende dag stond de hele verzameling porselein op de tafel te pronken. Omdat het herfstvakantie was, waren er dit keer gezellig veel (klein)kinderen aanwezig. Het is heerlijk om creatief bezig te zijn en dubbel leuk om dat met elkaar te doen. Voor jong en oud veel plezier!

Liesbeth

Het resultaat van die middag...

Ismael, Jeroen, Marijn, Elisabeth, Sayri, Douwe, Roos, Gerrit, Puck

PROJECTEN INDONESIË

Ondanks het feit dat ik zelf dit jaar Indonesië niet kan bezoeken, kan de ondersteuning aan diverse projecten gewoon worden voortgezet. In het bijzonder wil ik de namen noemen van Geert Klaassen uit Westerbork en Linda Waanders uit Groningen, die zich beiden al enige jaren belangeloos ter beschikking stellen. Zij hebben ieder hun specifieke kennis en ervaring. Linda is gespecialiseerd in

Gerrit

basisonderwijs. Geert heeft jaren gewerkt in derde wereldlanden en heeft veel ervaring als docent landbouwtechnieken. Beiden spreken Indonesisch en staan dicht bij de armsten onder de armen. Jaarlijks bezoeken zij tweemaal gedurende drie weken projecten. Linda werkt in het bijzonder samen met een grote scholenstichting op Midden-Flores met onder andere zeventig zeer arme basisscholen. Mede door haar inzet en kennis kon intussen al op veel scholen de onderwijskwaliteit worden verbeterd. Naast diverse projecten waar wij nog steeds ondersteuning geven, richt de aandacht van Geert zich in het bijzonder op de twee grote middelbare landbouwscholen op Timor en Flores. Deze scholen ondergaan een geweldige ontwikkeling en trekken de aandacht van de lokale en centrale overheden in Indonesië. Het blijkt dat door onze steun en de daardoor ontstane positieve ontwikkelingen op deze scholen deze overheden bereidwillig worden een bijdrage te leveren. Hierdoor kunnen wij onze steun richten op onderdelen die beslist niet door de overheid worden vergoed.

Flores en Timor

Dit jaar ondersteunen wij onder andere de bouw van goede internaten voor honderden jongens en meisjes, keukens met efficiënte kookplaatsen om houtverbruik te reduceren,

watervoorziening, training aan leraren door deskundigen uit Java. In 2015 is gestart met studiebeurzen om arme leerlingen de mogelijkheid te bieden een goede middelbare beroepsopleiding te volgen. Zonder deze bijdrage zou dit voor hen beslist niet mogelijk zijn. De voorwaarden voor een bijdrage zijn pittig. Iedere school heeft een comité, dat beslist of de aspirant-leerling(e) en zijn of haar gezinssituatie voldoen aan deze voorwaarden. De leerlingen zitten op drie middelbaar technische en twee middelbare meisjes beroepsscholen in respectievelijk Noord Sumatra en West Timor. In 2015 is gestart met zeventig leerlingen verspreid over de vijf scholen, hiervan zitten er nu zevenenvijftig in het examenjaar. Vooral door persoonlijke omstandigheden hebben de afgelopen twee jaren helaas dertien jongeren van deze eerste lichting het onderwijs verlaten. In het tweede leerjaar ondersteunen wij thans tweeënzestig leerlingen en voor het pas gestarte schooljaar achtenzeventig. In totaal dus 197 leerlingen. Ik hoop dat u met deze beperkte informatie weer enigszins op de hoogte bent. Wilt u meer informatie bel gerust even of stuur een berichtje naar debondgenoot@kpnmail.nl

Gerrit Riphagen

Tot op heden wordt op de landbouwschool in Bitauani (Timor) dagelijks driemaal gekookt voor 400 leerlingen. Dit gebeurt nog steeds met brandhout en met grote ketels op stenen. Thans is bijna een nieuwe keuken gereed met drie grote kookplaatsen, resp. voor rijst, drinkwater en groenten. Van roestvrijstaal zijn fornuizen gemaakt, waardoor het houtverbruik met 50% wordt beperkt en de rook via pijpen verdwijnt. Helaas is petroleum te duur en gas niet verkrijgbaar.

DITJES EN DATJES

Wist je dat?

- Onze talentvolle huisdichter Jeroen ons hart verwarmt met zijn prachtige gedichten, die hij regelmatig aan ons voorleest bij de maaltijd?
- Douwe tijdens het tennissen een keer zo opgewarmd was dat er wolkjes langs hem naar boven kwamen en het leek alsof hij zou opstijgen?
- Stefan ons vaak verrast met fijnzinnige opmerkingen tijdens de Grote Kring?
- Bas-Jan tijdens een fietstocht nieuwe vrienden heeft ontmoet in Giethoorn waar hij graag helpt met klussen en tuinonderhoud?
- Stephen ons elke vrijdagavond in de Grote Kring aan het filosoferen krijgt door ons prikkelende vragen over het leven te stellen en geen genoeg te nemen met gemakkelijke (lees: luie) antwoorden?
- De dieren op De Bondgenoot ons veel plezier bezorgen door hun capriolen in de tuin? Belle (de kat van Margriet) en Yuki (de kater van Manuel en Maartje) halen allerlei stunts uit en zitten zo nu en dan achter elkaar aan. Onze muzikale papegaai Paco laat zich horen zodra ze in de buurt komen.

Douwe heeft het warm 😊

Belle en Alie

Yuki gaat op onderzoek

- Maria elke vroege ochtend midden op de straat – als er nog geen verkeer is - en in weer en wind tien minuten hardloopt?
- Bertus taallessen geeft aan vluchtelingen en dat zijn kleindochter dat becommentarieerde met: opa, ben je nou nóg steeds schoolmeester?
- Alie met haar warme woorden regelmatig een Bondgenoot tot ontroering kan brengen?
- Margreet met haar pastorale hart niet alleen in Gendt, maar ook op De Bondgenoot graag met een luisterend oor klaar staat voor de verhalen van Bondgenoten en regelmatig de maaltijd organiseert voor de eetgroep?
- De handen van Liesbeth jeuken zodra er weer een leuk idee ontstaat voor een activiteit? En hoeveel plezier ze heeft als mensen er zichtbaar door opleven?
- Margriet heel goed blijkt te zijn in het spel 'Kolonisten van Catan'?
- Er bijna altijd muziek uit het huis van Eunice & Jan komt? Als het niet het orgel is, dan wel de vioolstreken van Eunice. En wij als bondgenoten genieten van deze muzikale rijkdom.
- Theo op proef woont op De Bondgenoot en dat we daar erg blij mee zijn?
- Erna haar kleinzoon al op zeer jonge leeftijd de kneepjes van het gastheerschap leert bij de koffie?

Kolonisten van Catan

Wist je dat?

- Op Wannes het spreekwoord 'stille wateren hebben diepe gronden' van toepassing is als we luisteren naar zijn diepzinnige bijdragen aan de Grote Kring?
- We blij zijn met onze Emma die heel dapper in het leven staat en graag gaat fietsen met Liesbeth op haar nieuwe elektrische fiets?
- Luis, Marijn, Ismael en Sayri elke zaterdag vroeg opstaan om te gaan voetballen?
- Er regelmatig een gejuich opgaat als Elisabeth het toch – ondanks haar lichamelijke zwakheid – voor elkaar heeft gekregen om bij de Grote kring te zijn?
- Gerrit ons regelmatig vermaakt met verhalen uit de oude doos, als een wijze les voor de volgende generatie(s)?

En over 'generaties' gesproken, wist je ook dat...

- Maartje en Manuel in blijde verwachting zijn, en dat het wonder nu al van hen afstraalt? Een diepe wens gaat in vervulling. Het nieuwe Bondgenootje verwachten zij half juni...

DE WEG

De weg gaat heen
de weg gaat terug
over bergen
en vulkanen.

Wegen kruisen
wegen scheiden
in vreugde
en in tranen.

De weg houdt op
de weg gaat door
in het waken
en in dromen.

Blijf soms staan
maar geef nooit op.
Wegen gaan
en wegen komen.

Van onze huisdichter Jeroen Maas

NOG WAT MOOIE FOTO'S

20 juli 2017. Wannes en Erna stappen op de fiets voor een goed doel: Onder de paraplu van 'Ride On Education' fietsen zij voor het onderwijsproject van Marijke Zaalberg in Haïti.

24 juli 2017. Liesbeth en Emma zijn op vakantie in Texel en worden getraakteerd op wonderschone luchten.

11 augustus 2017. Onze vriend Abdul neemt afscheid van de Bondgenoot en krijgt een mooi 'Bondgenoot-bord' mee, met al onze namen erop.

2 november 2017. Het schilderij dat Manuel maakte en werd verloot tijdens de Literair Café Barneveld.

Leefgemeenschap De Bondgenoot

Bezoekadres: De Bondgenoot 21
3772 BX Barneveld

Postadres: De Bondgenoot 22
3772 BX Barneveld

E-mail: info@bondgenoot.nl
Telefoon secretariaat: 06-44982535
Facebook: [@bondgenoot](https://www.facebook.com/bondgenoot)

IBAN: NL02 INGB 0655 1344 92
BIC: INGBNL2A

www.bondgenoot.nl